

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 23 aprilie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit] — The Test Claimants in the CFC and Divident Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue

(Cauza C-201/05) (¹)

(Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Fiscalitate directă — Impozit pe profit — Dividende din acțiuni, plătite unei societăți rezidente de către o societate nerezidentă — Regimul societăților străine controlate (SSC) — Situația cu privire la o țară terță — Calificarea acțiunilor îndreptate împotriva administrației fiscale — Răspunderea unui stat membru pentru încălcarea dreptului comunitar)

(2008/C 209/18)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: The Test Claimants in the CFC and Divident Group Litigation

Pârâți: Commissioners of Inland Revenue

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (Chancery Division) — Interpretarea articolelor 43 CE, 49 CE și 56 CE — Legislație fiscală națională — Impozit pe profit — Scutire — Dividende plătite de alte societăți unei societăți stabilite pe teritoriul național — Situație diferită potrivit statului în care sunt stabilite celelalte societăți

Dispozitivul

- 1) Articolul 43 CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații a unui stat membru care scutește de impozitul pe profit dividendele pe care o societate rezidentă le percepe de la o altă societate rezidentă, în condițiile în care supune acestui impozit dividendele pe care o societate rezidentă le percepe de la o societate nerezidentă și la care societatea rezidentă deține o participație care îi permite să exercite o influență certă asupra deciziilor acestei societăți și să stabilească activitățile acesteia, acordând în același timp un credit fiscal aferent impozitului efectiv achitat de societatea care face distribuția în statul în care este rezidentă, în măsura în care cota de impozitare pentru dividendele de origine străină nu este superioară cotei de impozitare aplicate dividendelor de origine națională, iar creditul fiscal este cel puțin egal cu suma achitată în statul membru al societății care face distribuția, până la limita impozitului aplicat în statul membru al societății beneficiare.

Articolul 56 CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații a unui stat membru care scutește de impozitul pe profit dividendele pe care o societate rezidentă le percepe de la o altă societate rezidentă, în condițiile în care supune acestui impozit dividendele pe care o societate rezidentă le percepe de la o societate nerezidentă și la care societatea rezidentă deține cel puțin 10 % din drepturile de vot, acordând în același timp un credit fiscal aferent impozitului efectiv achitat de societatea care face distribuția în statul membru în care este rezidentă, în măsura în care cota de impozitare pentru dividendele de origine străină nu este superioară cotei de impozitare aplicate dividendelor de origine națională, iar creditul fiscal este cel puțin egal cu suma achitată în statul membru al societății care face distribuția, până la limita impozitului aplicat în statul membru al societății beneficiare.

În plus, articolul 56 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru care scutește de impozitul pe profit dividendele pe care o societate rezidentă le percepe de la o altă societate rezidentă, în condițiile în care supune acestui impozit dividendele pe care o societate rezidentă le percepe de la o societate nerezidentă la care deține mai puțin de 10 % din drepturile de vot, fără a acorda acelei societăți un credit fiscal aferent impozitului efectiv achitat de societatea care face distribuția în statul în care este rezidentă.

- 2) Articolul 56 CE trebuie interpretat în sensul că se opune legislației unui stat membru care permite o scutire de impozitul pe profit pentru anumite dividende percepute de societăți de asigurare rezidente de la societățile rezidente, dar exclude o astfel de scutire pentru dividendele analoge percepute de la societăți nerezidente, în măsura în care aceasta implică un tratament mai puțin favorabil pentru aceste din urmă dividende.
- 3) Articolele 43 CE și 48 CE trebuie interpretate în sensul că se opun încorporării în baza de impozitare a unei societăți rezidente stabilite într-un stat membru a profiturilor realizate de o societate străină controlată într-un alt stat membru, atunci când aceste profituri sunt supuse în acest stat membru unui nivel de impozitare inferior celui aplicabil în primul stat, cu excepția cazului în care o astfel de încorporare nu privește decât aranjamentele pur artificiale destinate să eludeze impozitul național datorat în mod normal.

Aplicarea unei astfel de măsuri de impozitare trebuie, în consecință, să fie înlăturată atunci când se dovedește, pe baza unor elemente obiective și verificabile de către terți, că, în pofida existenței motivațiilor de natură fiscală, respectiva societate străină controlată este în mod real instalată în statul membru de primire și exercită acolo activități economice efective.

Cu toate acestea, articolele 43 CE și 48 CE trebuie interpretate în sensul că acestea nu se opun unei legislații fiscale naționale care impune anumite cerințe de conformitate atunci când societatea rezidentă solicită să fie scutită de impozitele pentru profiturile acestei societăți controlate deja achitate în statul în care este rezidentă, în măsura în care aceste cerințe au ca scop să verifice realitatea instalării societății străine controlate și caracterul efectiv al activităților economice ale acesteia, fără ca aceasta să implice constrângeri administrative excesive.

- 4) Articolele 56 CE-58 CE trebuie interpretate în sensul că nu se opun legislației unui stat membru care acordă un avantaj fiscal aferent impozitului pe profit pentru anumite dividende percepute de societăți rezidente de la societăți rezidente, dar exclude un astfel de avantaj pentru dividendele percepute de la societăți stabilite într-o țară terță în special atunci când acordarea avantajului menționat este supusă unor condiții a căror respectare nu poate fi verificată de autoritățile competente ale acestui stat membru decât prin obținerea de informații de la țara terță în care este stabilită societatea care face distribuția.
- 5) În lipsa unei reglementări comunitare, revine ordinii juridice interne a fiecărui stat membru să desemneze instanțele competente și să prevadă modalitățile procedurale de sesizare a instanței destinate să asigure protejarea drepturilor conferite justițiabililor de dreptul comunitar, inclusiv stabilirea naturii acțiunilor introduse de persoanele vătămate la instanțele naționale. Acestea sunt ținute totuși să asigure că justițiabilii dispun de o cale efectivă de atac care să le permită să obțină restituirea impozitului perceput fără temeii și a sumelor plătite acestui stat membru sau reținute de către acesta în legătură directă cu acest impozit. În ceea ce privește alte prejudicii pe care le-ar fi suferit o persoană ca urmare a unei încălcări a dreptului comunitar imputabile unui stat membru, acesta din urmă este obligat să repare prejudiciile cauzate particularilor în condițiile enunțate la punctul 51 din hotărârea din 5 martie 1996, *Brasserie du pêcheur și Factortame* (C-46/93 și C-48/93), fără ca acestea să excludă ca, în temeiul dreptului național, răspunderea statului să poată fi angajată în condiții mai puțin restrictive.

Când se dovedește că legislația unui stat membru constituie o restricție privind libertatea de stabilire interzisă de articolul 43 CE sau o restricție privind libera circulație a capitalurilor interzisă de articolul 56 CE, instanța de trimitere poate, în vederea stabilirii prejudiciilor care trebuie reparate, să verifice dacă persoanele vătămate au dat dovadă de o diligență rezonabilă pentru a evita aceste prejudicii sau pentru a le limita întinderea și în special dacă acestea au folosit în timp util toate căile legale pe care le aveau la dispoziție. Cu toate acestea, pentru a evita ca exercitarea drepturilor pe care articolele 43 CE și 56 CE le conferă particularilor să devină imposibilă sau excesiv de dificilă, instanța de trimitere poate determina dacă aplicarea acestei legislații, coroborată, dacă este cazul, cu prevederile pertinente ale convențiilor pentru evitarea dublei impuneri, ar fi condus în toate cazurile la respingerea solicitărilor reclamantelor în acțiunea principală adresate administrației fiscale a statului membru în cauză.

(¹) JO C 182, 23.7.2005.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 12 iunie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italia) — Confcooperative Friuli Venezia Giulia (C-23/07), Luigi Soini (C-23/07 et C-24/07), Azienda Agricola Vivai Pinato Mario e figlio (C-23/07), Cantina Produttori Cormons Soc. cons. arl (C-24/07)/Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Cauzele conexate C-23/07 și C-24/07) (¹)

(Agricultură — Regulamentele (CE) nr. 1493/1999, (CE) nr. 753/2002 și (CE) nr. 1429/2004 — Organizarea comună a pieței vitivinicole — Etichetarea vinurilor — Utilizarea unor nume de soiuri de viță-de-vie sau a sinonimelor acestora — Indicația geografică „Tokaj” pentru vinuri originare din Ungaria — Posibilitate de a utiliza denumirea de soi de viță-de-vie „Tocai friulano” sau „Tocai italico” drept complement la mențiunea indicației geografice a anumitor vinuri originare din Italia — Excludere după o perioadă tranzitorie de 13 ani care expiră la 31 martie 2007 — Validitate — Temei juridic — Articolul 34 CE — Principiul nediscriminării — Principii de drept internațional privind tratatele — Aderarea Ungariei la Uniunea Europeană — Articolele 22-24 din Acordul TRIPs)

(2008/C 209/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio